

สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนิสิตนักศึกษา ต่อการจัด และดำเนินการโปรแกรมกีฬาในมหาวิทยาลัยของรัฐ และ เปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิต นักศึกษา ในมหาวิทยาลัยขนาดใหญ่ และมหาวิทยาลัยขนาดรอง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นแบบเลือกตอบ (Check list) แบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) และแบบปลายเปิด (Open Ended) แล้วส่งไปยังกลุ่มประชากร ซึ่งเป็นนิสิตนักศึกษา ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 ของปีการศึกษา 2528 จำนวน 480 คน จาก 10 มหาวิทยาลัย ได้รับแบบสอบถามคืนมาคิดเป็นร้อยละ 83 ข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์ เป็นร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าที (t-test) และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance) และเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของ เชฟเฟ (Scheffe) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปของคอมพิวเตอร์ สำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (Statistical Package for Social Sciences) ผลของการวิจัยพอจะสรุปได้ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับนิสิตนักศึกษา

ปรากฏว่าเป็นนิสิต นักศึกษา ทั้งเพศชาย เพศหญิง กำลังศึกษาอยู่ ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 เฉลี่ยแล้วเท่า ๆ กัน มีอายุระหว่าง 18-27 ปี อายุโดยเฉลี่ย เป็น 21 ปี ร้อยละ 56.7 ไม่ได้เป็นนักกีฬา ร้อยละ 42.9 เป็นนักกีฬา ส่วนใหญ่เป็นนักกีฬาน้องใหม่ นักกีฬาคณะและนักกีฬามหาวิทยาลัยตามลำดับ มีน้อยมากที่เป็นนักกีฬาทีมชาติไทย และนักกีฬาทีมเขต และเป็นนักกีฬาอื่น ๆ คือ นักออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ ร้อยละ 17.20 ออกกำลังกายภายในมหาวิทยาลัยทุกวัน ร้อยละ 16.90 ออกกำลังกายภายในมหาวิทยาลัย สัปดาห์ละ 1-2 ครั้ง และอื่น ๆ คือ จะเล่นกีฬาหรือออกกำลังกาย เมื่อใด อย่างไร แล้วแต่เวลา และโอกาส สำหรับผู้ตอบที่เป็นนักกีฬาจะ เล่นหรือซ้อมกีฬาทุกวัน เมื่อใกล้ฤดูการแข่งขัน ประเภทกีฬาที่ชอบเล่น เป็นส่วนใหญ่คือ บาสเกตบอล วอลเลย์บอล แบดมินตัน ว่ายน้ำและฟุตบอล ร้อยละ 68.10 ของผู้ตอบ เข้าชมการแข่งขันกีฬา เมื่อมีการแข่งขันกีฬาระหว่างมหาวิทยาลัยของผู้ตอบกับสถาบันอื่น

เป็นบางครั้ง เหตุผลที่ไปชมนั้น ร้อยละ 67.20 ไปชมเองด้วยความสมัครใจ และ ร้อยละ 64.7 ของผู้ตอบแบบสอบถาม มิได้เป็นสมาชิกของชมรมกีฬาใด ๆ

2. วัตถุประสงค์ของการจัดและดำเนินการโปรแกรมกีฬาในมหาวิทยาลัย

ปรากฏว่า นิสิต นักศึกษา มีความคิดเห็นต่อวัตถุประสงค์ของการจัดและดำเนินการโปรแกรมกีฬาในมหาวิทยาลัย ตามสภาพความเป็นจริงนั้นที่มหาวิทยาลัย เน้นมาก คือ เพื่อส่งเสริมให้นิสิต นักศึกษามีความรักในสถาบันของตน ส่วนวัตถุประสงค์อื่น เน้นในระดับน้อย ทุกรายการ

สำหรับวัตถุประสงค์ของการจัดและดำเนินการโปรแกรมกีฬาในมหาวิทยาลัย ที่นิสิต นักศึกษาต้องการในระดับมากที่สุดทุกรายการ เรียงตามลำดับคือ

1. เพื่อส่งเสริมให้นิสิต นักศึกษา รู้จักการทำงานร่วมกัน เป็นทีม
2. เพื่อส่งเสริมความสามัคคีระหว่างนิสิต นักศึกษา
3. เพื่อส่งเสริมให้นิสิต นักศึกษา มีใจรัก และ เห็นคุณค่าในการเล่นกีฬา

เพื่อสุขภาพทั้งทางด้านร่างกาย และจิตใจ

4. เพื่อส่งเสริมให้นิสิต นักศึกษา เป็นผู้มีน้ำใจนักกีฬา
 5. เพื่อส่งเสริมสร้างมิตรภาพระหว่างนิสิต นักศึกษา ของแต่ละสถาบัน
 6. เพื่อส่งเสริมให้นิสิต นักศึกษา ได้มีการแสดงออกไปในทางที่ถูกต้อง
 7. เพื่อส่งเสริมให้นิสิต นักศึกษา มีระเบียบวินัย และ เคารพกฎกติกาของ
- การแข่งขันกีฬา
8. เพื่อส่งเสริมให้นิสิตนักศึกษามีโอกาส เล่นกีฬา เพื่อสุขภาพ
 9. เพื่อส่งเสริมให้นิสิต นักศึกษา มีความรักในสถาบันของตน
 10. เพื่อส่งเสริมให้นิสิต นักศึกษา เป็นผู้เล่นและผู้ดูกีฬาที่ดี
 11. เพื่อส่งเสริมให้นิสิต นักศึกษา รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
 12. เพื่อส่งเสริมคุณลักษณะของนิสิต นักศึกษา ในด้านการ เป็นผู้นำและผู้ตาม
- ที่ดี
13. เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการกีฬายของชมรมกีฬาต่าง ๆ ให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้น
 14. เพื่อให้นิสิต นักศึกษาได้พัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองด้วยการ เล่นกีฬา

15. เพื่อให้นิสิต นักศึกษา ได้มีกิจกรรมการพักผ่อนหลังจากการเรียน
16. เพื่อให้นิสิต นักศึกษา มีประสบการณ์ในการแข่งขันกีฬา
17. เพื่อคัดเลือกนักกีฬาตัวแทนของมหาวิทยาลัย
18. เพื่อความเข้าใจชีวิตในสังคมปัจจุบัน ซึ่งต้องแข่งขัน

เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ตามสภาพที่มีการจัดและดำเนินการจริงกับสภาพที่นิสิต นักศึกษาต้องการด้วยค่าที (t-test) พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ทูกรายการโดยมีความต้องการมากกว่า

3. การจัดและดำเนินการ โปรแกรมกีฬาในมหาวิทยาลัย

3.1 โปรแกรมกีฬาที่จัดในมหาวิทยาลัย

ปรากฏว่า ตามสภาพที่เป็นจริง นิสิต นักศึกษา มีความเห็นว่า โปรแกรมกีฬาที่จัดและดำเนินการในมหาวิทยาลัยนั้น มหาวิทยาลัย จัดและดำเนินการอยู่ในระดับน้อยทุกโปรแกรม

สำหรับความต้องการ โปรแกรมกีฬาในมหาวิทยาลัยนั้น นิสิต นักศึกษา มีความต้องการในระดับมากทุกรายการคือ โปรแกรมกีฬาเพื่อสุขภาพ โปรแกรมการจัดการแข่งขันกีฬาภายในมหาวิทยาลัย โปรแกรมการแข่งขันกีฬาเพื่อมิตรภาพ โปรแกรมการกีฬาเพื่อสันติภาพ โปรแกรมการสอนกีฬาต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัย โปรแกรมการแข่งขันกีฬาระหว่างมหาวิทยาลัย และโปรแกรมการสร้างและทดสอบสมรรถภาพทางกาย ตามลำดับ

เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับโปรแกรมกีฬาที่มีการจัดและดำเนินการจริง กับ โปรแกรมกีฬาที่นิสิต ต้องการ ด้วยค่าที (t-test) พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ทูกรายการโดยมีความต้องการมากกว่า

3.2 การจัดและดำเนินการ โปรแกรมกีฬาเพื่อสุขภาพ

ปรากฏว่าตามสภาพที่เป็นจริงนั้น นิสิต นักศึกษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดและดำเนินการโปรแกรมกีฬาเพื่อสุขภาพที่อยู่ในระดับมากคือ วิธีการจัดและดำเนินการโดยให้ออกนอกเวลาเรียน ช่วงเวลาที่จัดอยู่นอกเวลาเรียน ผู้รับผิดชอบโปรแกรมกีฬาเพื่อสุขภาพคือ นิสิต และกรรมการนิสิต นอกนั้นอยู่ในระดับน้อยทุกรายการ

สำหรับความต้องการของนิสิตนักศึกษาต่อโปรแกรมกีฬา เพื่อสุขภาพที่อยู่ในระดับมากคือ วิธีการจัดและดำเนินการโดยจัดนอกเวลา เรียนและติดตามโอกาสพิเศษต่าง ๆ ช่วงเวลาที่จัดโดย จัดนอกเวลา เรียน ผู้รับผิดชอบโปรแกรมคือ มหาวิทยาลัย นิสิต และกรรมการนิสิตร่วมกัน นอกนั้นต้องการในระดับน้อยทุกรายการ

เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างความคิดเห็น เกี่ยวกับการจัดและดำเนินการ โปรแกรมกีฬา เพื่อสุขภาพในมหาวิทยาลัย ตามสภาพที่เป็นจริง กับสภาพที่ต้องการด้วยค่าที (t-test) พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05 ทุกรายการ โดยมีความต้องการมากกว่า

3.3 การจัดและดำเนินการ โปรแกรมการจัดการแข่งขันกีฬาภายในมหาวิทยาลัย

ปรากฏว่าตามสภาพที่เป็นจริง เกี่ยวกับการจัดและดำเนินการ โปรแกรมการจัดการแข่งขันกีฬาภายในมหาวิทยาลัยนั้น นิสิต นักศึกษา มีความเห็นว่า มหาวิทยาลัย มีการจัดและดำเนินการ เกี่ยวกับโปรแกรมการจัดการแข่งขันกีฬาภายในที่อยู่ในระดับมากคือ วิธีการจัดการแข่งขันโดยการแข่งขันระหว่างห้องใหม่แต่ละคณะ ช่วงเวลาที่จัดโดยจัดนอกเวลา เรียน ผู้รับผิดชอบการจัดและดำเนินการ โปรแกรมนี้คือนิสิตและกรรมการนิสิต สถานที่ในการแข่งขัน นิสิตและกรรมการนิสิต เป็นผู้จัดเตรียม ผู้รับผิดชอบและควบคุมดูแลการแข่งขัน โดยนิสิตและกรรมการนิสิต อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกในการแข่งขันจัดเตรียมโดยนิสิต และกรรมการนิสิต คณะกรรมการผู้ตัดสินการแข่งขันคือนิสิต กีฬาที่จัดให้มีการแข่งขันมากคือ บาสเกตบอล ฟุตบอล และวอลเลย์บอล ส่วนกีฬาอล์ฟและโปวี่ลิ่ง จัดให้มีการแข่งขันน้อยที่สุด สำหรับการดำเนินการอื่น ๆ ของมหาวิทยาลัยนั้น นิสิต นักศึกษามีความ เห็นว่าจัดในระดับน้อยทุกรายการ

สำหรับความต้องการของนิสิต นักศึกษา ต่อการจัดและดำเนินการ โปรแกรมการจัดการแข่งขันกีฬาภายในมหาวิทยาลัยนั้น นิสิต นักศึกษา มีความเห็นว่าต้องการให้มหาวิทยาลัยจัดและดำเนินการในระดับมากคือ วิธีการจัดการแข่งขันโดยจัดให้มีการแข่งขันระหว่างห้องใหม่ ภายในคณะ การแข่งขันระหว่างห้องใหม่แต่ละคณะ การแข่งขันระหว่างชั้นปี ภายในคณะ การแข่งขันระหว่างคณะ (รวมทุกชั้นปี) และการแข่งขันระหว่างกลุ่มต่าง ๆ (แล้วแต่นิสิต นักศึกษาจะจัดทีมส่ง เข้าแข่งขัน) ตามลำดับช่วง เวลาที่จัดโดยจัดนอกเวลาเรียนและจัดในโอกาสพิเศษต่าง ๆ ผู้รับผิดชอบและดำเนินการ โปรแกรมโดยนิสิต กรรมการนิสิต และมหาวิทยาลัยร่วมกัน สถานที่ในการแข่งขันจัดเตรียมโดยมหาวิทยาลัย นิสิต และกรรมการนิสิตร่วมกัน

ผู้รับผิดชอบและควบคุมดูแลการแข่งขัน โดยนิสิต กรรมการนิสิต และมหาวิทยาลัยร่วมกัน อุบกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกในการแข่งขัน จัดเตรียมโดย มหาวิทยาลัย นิสิต และกรรมการนิสิต ร่วมกัน คณะกรรมการผู้ตัดสินการแข่งขันต้องการให้ นิสิต อาจารย์ และกรรมการจากสมาคม กีฬาต่าง ๆ แห่งประเทศไทย ร่วมกันตัดสิน กีฬาที่ต้องการให้มีการจัดการแข่งขันคือ วอลเลย์บอล บาสเกตบอล ฟุตบอล กรีฑา ว่ายน้ำ เทเบิลเทนนิส แบดมินตัน เซปักตะกร้อ เทนนิส รักบี้ฟุตบอล ยูโด ซอฟท์บอล หมากรุกกระดาน ยิมนาสติก บริดจ์ และมวยสากลตามลำดับ และงบประมาณที่ใช้ในการจัดการแข่งขัน ควรได้มาจากมหาวิทยาลัยจัดหาให้ และ นิสิต กรรมการนิสิตร่วมจัดหา สำหรับกีฬาอื่น ๆ นั้น นิสิต นักศึกษา ต้องการให้จัดการแข่งขันในระดับน้อย และช่วงเวลาจัดโดย จัดในเวลาเรียนนั้น นิสิต นักศึกษา มีความต้องการในระดับน้อย

เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างความคิดเห็น เกี่ยวกับการจัดและดำเนินการ โปรแกรมการจัดการแข่งขันกีฬาภายในมหาวิทยาลัยตามสภาพที่เป็นจริง กับสภาพที่ต้องการด้วยค่าที (t-test) พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ทุกรายการ โดยมีความต้องการมากกว่า

3.4 การจัดและดำเนินการ โปรแกรมการกีฬา เพื่อสันตนาการ

ปรากฏว่า นิสิต นักศึกษา มีความคิดเห็น เกี่ยวกับการจัด และดำเนินการ โปรแกรมการกีฬา เพื่อสันตนาการ ในมหาวิทยาลัยตามสภาพที่เป็นจริงนั้นมีการจัดและดำเนินการ ในระดับน้อยทุกรายการ

สำหรับความต้องการของนิสิต นักศึกษา ต่อการจัด และดำเนินการ โปรแกรมกีฬา เพื่อสันตนาการ คือ วิธีการจัดและดำเนินการโดยให้จัดตามกลุ่มสนใจ และจัดตาม โอกาสพิเศษต่าง ๆ ช่วงเวลาในการจัดให้จัดนอกเวลาเรียน และต้องการให้ผู้รับผิดชอบ โปรแกรม นี้คือ มหาวิทยาลัย นิสิต และกรรมการนิสิตร่วมกัน

เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างความคิดเห็น เกี่ยวกับการจัดและดำเนินการ โปรแกรมกีฬา เพื่อสันตนาการ ในมหาวิทยาลัย ตามสภาพที่เป็นจริง กับสภาพที่ต้องการด้วยค่าที (t-test) พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ทุกรายการ โดยมีความต้องการมากกว่า

3.5 การจัดและดำเนินการ โปรแกรมการสอนกีฬาต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัย

ปรากฏว่า นิสิต นักศึกษา มีความคิดเห็นต่อการจัดและดำเนินการ โปรแกรมการสอนกีฬาต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัย ตามสภาพความเป็นจริง นั้น มหาวิทยาลัย มีการจัด และดำเนินการในระดับน้อยทุกรายการ

สำหรับความต้องการของนิสิต นักศึกษา เกี่ยวกับ การจัด และดำเนินการ โปรแกรมการสอนกีฬา ในระดับมากคือ ให้จัดสอนตามกลุ่มสนใจ และจัดเป็นวิชา เลือก ช่วง เวลา ที่จัดให้อยู่ทั้งในและนอกเวลา เรียน และต้องการให้มหาวิทยาลัย นิสิตและกรรมการนิสิตร่วมกัน รับผิดชอบโปรแกรม

เมื่อ เปรียบ เทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างความคิดเห็น เกี่ยวกับการจัดและดำเนินการ โปรแกรมการสอนกีฬาในมหาวิทยาลัย ตามสภาพที่เป็นจริง กับสภาพที่ต้องการ ด้วยค่าที (t-test) พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ทุกรายการ โดยมีความต้องการมากกว่า

3.6 การจัดและดำเนินการ โปรแกรมการแข่งขันกีฬาระหว่างมหาวิทยาลัย

ปรากฏว่า นิสิต นักศึกษา มีความเห็นต่อการจัดและดำเนินการ โปรแกรมการแข่งขันกีฬาระหว่างมหาวิทยาลัย ตามสภาพที่เป็นจริงในระดับมากคือ ในการคัดเลือกตัวนักกีฬามหาวิทยาลัย ดำเนินการโดยนิสิต และกรรมการนิสิต ผู้รับผิดชอบและประสานงานในการแข่งขันกีฬาระหว่างมหาวิทยาลัยคือนิสิตและกรรมการนิสิต กีฬาที่จัดให้มีการแข่งขันมากคือ ฟุตบอล บาสเกตบอล วอลเลย์บอล กรีฑา เทเบิลเทนนิส แบดมินตัน และ เทนนิส สำหรับ กอล์ฟ และ โบว์ลิ่ง จัดให้มีการแข่งขันน้อยที่สุด นอกนั้นมหาวิทยาลัยมีการจัดและดำเนินการอยู่ในระดับน้อยทุกรายการ

สำหรับความต้องการของนิสิต นักศึกษา ต่อการจัด และดำเนินการ โปรแกรมการจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างมหาวิทยาลัยนั้น พบว่า ที่นิสิต นักศึกษาต้องการคือ ในการคัดเลือกตัวนักกีฬามหาวิทยาลัย การจัดหาผู้ฝึกสอนกีฬา การจัดหาอาจารย์ที่ปรึกษาชมรมกีฬา การจัดหาอุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกในการฝึกซ้อม การจัดหางบประมาณที่จะนำมาใช้ในโปรแกรมการแข่งขันกีฬาระหว่างมหาวิทยาลัย การอำนวยความสะดวกในการจัดกรับ-ส่ง นักกีฬาในการแข่งขันกีฬา และผู้ที่รับผิดชอบและประสานงานในการแข่งขันกีฬาระหว่างมหาวิทยาลัย นั้น นิสิตนักศึกษา มีความเห็นว่า มหาวิทยาลัย นิสิต และกรรมการนิสิต ควรจะร่วมมือกันดำเนินการทุกอย่างสำหรับกีฬาที่ต้องการให้มีการจัดการแข่งขันคือ บาสเกตบอล วอลเลย์บอล

ฟุตบอล กรีฑา เทเบิลเทนนิส ว่ายน้ำ แอควาติก เซปักตะกร้อ เทนนิส รักบี้ฟุตบอล ยูโด ซอฟท์บอล ยิมนาสติก หมากกระดาน มวยสากล บริดจ์ มวยไทย โปโลน้ำ ฮ็อกกี้ คาบไทย เปตอง และคาบสากล ตามลำดับ สำหรับกีฬาอื่น ๆ ต้องการให้มีการจัดการแข่งขันในระดับน้อย

เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างความคิดเห็น เกี่ยวกับการจัดและดำเนินการโปรแกรมการจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างมหาวิทยาลัย ตามสภาพที่เป็นจริง กับสภาพที่ต้องการด้วยค่าที (t-test) พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ทุกรายการ โดยมีความต้องการมากกว่า

3.6 การจัดและดำเนินการ โปรแกรมการสร้าง และทดสอบสมรรถภาพทางกาย ปรากฏว่า นิสิต นักศึกษา มีความคิดเห็น เกี่ยวกับการจัด และดำเนินการ โปรแกรมการสร้าง และทดสอบสมรรถภาพทางกาย ตามสภาพที่เป็นจริงนั้น มหาวิทยาลัยมีการจัด และดำเนินการอยู่ในระดับน้อยทุกรายการ

สำหรับความต้องการของนิสิตนักศึกษา ต่อการจัดและดำเนินการ โปรแกรมการสร้าง และทดสอบสมรรถภาพทางกายในระดับมากคือ ต้องการให้จัดโปรแกรม โดยให้อยู่นอกเวลาเรียน จัดตามกลุ่มสนใจ และจัดตามโอกาสพิเศษต่าง ๆ ช่วงเวลาที่จะจัดโปรแกรม ให้อยู่นอกเวลาเรียน และต้องการให้มหาวิทยาลัย นิสิต และกรรมการนิสิต ร่วมกันรับผิดชอบ โปรแกรม นอกนั้นพบว่า นิสิตต้องการในระดับน้อย

เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างความคิดเห็น เกี่ยวกับการจัดและดำเนินการ โปรแกรมการสร้าง และทดสอบสมรรถภาพทางกายในมหาวิทยาลัยตามสภาพ ที่เป็นจริงกับสภาพที่ต้องการด้วย ค่าที (t-test) พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ทุกรายการ โดยมีความต้องการมากกว่า

4. ความคิดเห็น เกี่ยวกับบุคลากรด้านการกีฬาในมหาวิทยาลัย

ปรากฏว่า นิสิต นักศึกษา มีความคิดเห็น เกี่ยวกับบุคลากรด้านการกีฬาในด้านต่าง ๆ ตามสภาพที่เป็นจริงนั้น อยู่ในระดับน้อยทุกรายการ

สำหรับความต้องการของนิสิต นักศึกษา เกี่ยวกับบุคลากรด้านการกีฬาในมหาวิทยาลัย นั้น นิสิต นักศึกษา ต้องการในระดับมากทุกรายการ เรียงตามลำดับคือ ต้องการการอำนวยความสะดวกของเจ้าหน้าที่อาคารสถานที่ ต้องการให้มีเจ้าหน้าที่อำนวยความสะดวก

ประจำที่ห้องอุปกรณ์ในการยืมและส่งคืนอุปกรณ์ ต้องการให้มีผู้เชี่ยวชาญและวิทยากรด้านการกีฬา มาช่วยจัดและดำเนินการ โปรแกรมกีฬาอย่างเพียงพอ ต้องการบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ ทางวิชาการพลศึกษา และกีฬาอย่างเพียงพอ ต้องการความร่วมมือของบุคลากรในการจัดและ ดำเนินการ โปรแกรมกีฬา ต้องการให้มีเจ้าหน้าที่อำนวยความสะดวกประจำที่สนามกีฬา ต้องการ ให้บุคลากรด้านการกีฬา เห็นความสำคัญของ โปรแกรมกีฬาต้องการความสัมพันธ์อันดี ระหว่าง บุคลากรด้านการกีฬา กับนิสิตนักศึกษา ต้องการให้บุคลากรด้านการกีฬานับสนุนการจัดโปรแกรมกีฬา ต่าง ๆ และต้องการให้มีผู้ตัดสินอย่างเพียงพอ

เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างความคิดเห็น เกี่ยวกับ บุคลากรด้านการกีฬาในมหาวิทยาลัย ตามสภาพที่เป็นจริงกับสภาพที่ต้องการ ด้วยค่าที (t-test) พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ทุกรายการ โดยมีความต้องการมากกว่า

5. สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับกีฬาแต่ละชนิด

ปรากฏว่า นิสิต นักศึกษา มีความเห็น เกี่ยวกับสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก สำหรับกีฬาแต่ละชนิด ตามสภาพที่เป็นจริงนั้น นิสิต นักศึกษา เห็นว่า สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับกีฬาที่มหาวิทยาลัยจัดให้ในระดับมากคือ ฟุตบอล และบาสเกตบอล ที่มหาวิทยาลัย จัดให้ในระดับน้อยที่สุดคือ โบว์ลิ่ง กอล์ฟ และยิงธนู นอกนั้นมหาวิทยาลัยจัดให้ในระดับน้อยทุกรายการ

สำหรับ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับกีฬาที่นิสิตนักศึกษาต้องการให้ มหาวิทยาลัยจัดให้ในระดับมากคือ บาสเกตบอล ฟุตบอล วายน้ำ วอลเลย์บอล แบดมินตัน เทเบิล เทนนิส เทนนิส กรีฑา เซปักตะกร้อ รักบี้ฟุตบอล ยูโด ยิมนาสติก หมากรุกกระดาน ซอฟท์บอล มวยสากล บริคซ์ ดาบสากล แขนด์บอล ฮ็อกกี้ ดาบไทย และมวยไทยตามลำดับ นอกนั้น ต้องการ ให้มหาวิทยาลัยจัดหาให้ในระดับน้อย

เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างความคิดเห็น เกี่ยวกับสถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับกีฬาแต่ละชนิด ตามสภาพที่เป็นจริงกับ สภาพที่ต้องการด้วยค่าที (t-test) พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ทุกรายการ โดยมีความต้องการ มากกว่า

6. อุปกรณ์กีฬา

ปรากฏว่า ตามสภาพที่เป็นจริง เกี่ยวกับอุปกรณ์กีฬาที่มหาวิทยาลัยจัดและดำเนินการให้ นั้น นิสิตนักศึกษา มีความเห็นว่า อุปกรณ์กีฬาที่มหาวิทยาลัยจัดหาให้ในระดับมากคือ อุปกรณ์ของกีฬาฟุตบอล และอุปกรณ์ที่มหาวิทยาลัยจัดหาให้ในระดับน้อยที่สุดคือ อุปกรณ์ของกีฬา โบว์ลิ่ง และกอล์ฟ นอกนั้น เป็นอุปกรณ์ที่มหาวิทยาลัยจัดหาให้ในระดับน้อย

สำหรับอุปกรณ์ที่นิสิต นักศึกษาต้องการให้มหาวิทยาลัยจัดและดำเนินการให้ในระดับมากคือ อุปกรณ์ของกีฬา ฟุตบอล บาสเกตบอล วอลเลย์บอล วายน้ำ เทเบิลเทนนิส เซปักตะกร้อ เทนนิส กรีฑา ยูโด รักบี้ฟุตบอล ซอฟท์บอล หมากกระดาน ยิมนาสติก ฮ็อกกี้ มวยไทย คายไทย แชนด์บอล เปตอง บริดจ์ และ คายสากล ตามลำดับ นอกนั้นต้องการในระดับน้อย

เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างความคิดเห็น เกี่ยวกับอุปกรณ์กีฬาตามสภาพที่เป็นจริง กับสภาพที่ต้องการด้วยค่าที (t-test) พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ทุกรายการ โดยมีความต้องการมากกว่า

อภิปรายผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับนิสิต นักศึกษา

จากการวิจัยพบว่า นิสิต นักศึกษา โดยทั่ว ๆ ไป ชอบที่จะออกกำลังกายโดยเล่นกีฬาภายในมหาวิทยาลัย เมื่อเขามีเวลาและโอกาส และ เมื่อมีการแข่งขันกีฬา เขาก็สนใจที่จะชมและเชียร์นักกีฬาของเขา กีฬาที่นิสิต นักศึกษาชอบเล่น ส่วนใหญ่ เป็นกีฬาใหญ่ ๆ ที่เล่นได้หลายคน เช่น บาสเกตบอล วอลเลย์บอล ฟุตบอล แบดมินตัน เป็นต้น ซึ่งผู้วิจัย มีความเห็นว่า กีฬาดังกล่าวนี้นี้ เป็นกีฬาที่ นิสิต นักศึกษา เคยเรียนมาตั้งแต่ประถมถึงมัธยม จึงคุ้นเคยกับกีฬาหลัก ๆ เหล่านี้ เมื่อมีเวลาว่างอยากเล่นกีฬา อยากออกกำลังกาย ก็มักจะชักชวนเพื่อน ๆ ให้มาเล่นด้วยกันหลาย ๆ คน ดังนั้นผู้วิจัยมีความเห็นว่ากีฬาใด ๆ ที่ให้ประโยชน์และเล่นได้ครั้งละหลาย ๆ คนนั้น เป็นกีฬาที่มหาวิทยาลัยควรจะได้พิจารณา และจัดให้มีอุปกรณ์และสถานที่ (สนาม) เป็นปรุขุม และโดยทั่งถึง เพื่อให้ นิสิตนักศึกษา ได้รับสวัสดิการด้านการกีฬา อย่างทั่วถึงกัน

2. วัตถุประสงค์ของการจัดและดำเนินการ โปรแกรมกีฬา

จากการวิจัยพบว่า นิสิต นักศึกษา มีความคิดเห็นว่า วัตถุประสงค์ของการจัดและดำเนินการ โปรแกรมกีฬา ควรจะ เน้นในด้านส่งเสริมความสามัคคี การทำงานร่วมกัน เป็นทีม เป็นผู้นำใจนักกีฬา ให้ เห็นคุณค่าของการออกกำลังกาย เพื่อสุขภาพ รู้จักการ เป็นผู้นำ และผู้ตาม ที่ดีให้ เป็นผู้เล่นและผู้ดูกีฬาที่ดีได้มีการ แสดงออกไปในทางที่ถูกต้อง รู้จักใช้ เวลาว่างให้ เป็นประโยชน์ ให้ เป็นผู้มีระเบียบวินัย เคารพกฎกติกาการแข่งขัน ได้พัฒนาความ เชื่อมั่นในตนเองด้วยการ เล่นกีฬา ให้มีทักษะและประสบการณ์ในการแข่งขันกีฬา ซึ่งความต้องการ ของนิสิตนักศึกษานี้ สอดคล้องกับ วัตถุประสงค์ของ โครงการพัฒนากีฬามหาวิทยาลัย (ทวงมหาวิทยาลัย ม.ป.ป.: 1) ซึ่งมี วัตถุประสงค์ของ โครงการดังต่อไปนี้

1. เพื่อส่งเสริมให้นิสิต ในมหาวิทยาลัย ได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมพลศึกษาอย่างทั่วถึงกัน
2. เพื่อส่งเสริมความสามัคคีระหว่างนิสิต ในมหาวิทยาลัย และปลูกฝังความมีน้ำใจ เป็นนักกีฬาในตัวนิสิต
3. เพื่อส่งเสริมให้นิสิต ได้มีความรู้ และทักษะในการกีฬา และสามารถนำความรู้ และทักษะนั้น ไปใช้ เป็นประโยชน์แก่ตนเอง และส่วนรวม
4. เพื่อส่งเสริมคุณลักษณะการ เป็นผู้นำ และผู้ตามที่ดีในตัวนิสิตซึ่งจะออกไป เป็นกำลังสำคัญของชาติในอนาคตต่อไป
5. เพื่อส่งเสริมให้นิสิตมีใจรักและ เห็นคุณค่าในการ เล่นกีฬา เพื่อสุขภาพทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ
6. เพื่อส่งเสริมให้นิสิตรู้จักการ เป็นผู้ เล่นและผู้ดูกีฬาที่ดี
7. เพื่อส่งเสริมให้นิสิตรู้จักใช้ เวลาว่างให้ เป็นประโยชน์
8. เพื่อส่งเสริมให้นิสิต ได้มีการ แสดงออกไปในทางที่ถูกต้อง

นอกจากนั้น ตามแนวแผนการศึกษาแห่งชาติ ซึ่งคณะกรรมการวางแผนกีฬา แห่งชาติ ได้ร่างขึ้นมีความ เห็นว่า การกีฬานั้น เป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินชีวิตประจำวันของ ประชาชนชาวไทยที่มุ่งสร้าง เสริมคุณภาพของพล เมืองให้มีบุคลิกภาพ มีสุขภาพและอนามัยสมบูรณ์ สามารถดำรงชีวิตทำประโยชน์และอยู่ร่วมกันได้อย่างผาสุกในสังคมไทย โดยมีความมุ่งหมาย ของแผนการศึกษาชาติ ดังนี้

1. ให้มีการส่งเสริมและเผยแพร่กีฬาให้ประชากรของชาติทุก ๆ คน ทุกระดับ ในทุกส่วนของประเทศ ได้มีโอกาส เล่นกีฬาอย่างมีหลักการ
2. ให้รักและสนใจการกีฬา ให้รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ โดยการ เล่นกีฬาตามอุดมคติของการกีฬา
3. ให้รู้จักการใช้กีฬาให้เป็นประโยชน์ในการสร้างบุคลิกภาพที่ดี มีสุขภาพอนามัยสมบูรณ์
4. ให้มีความรู้ความเข้าใจ ทักษะ และทัศนคติที่ถูกต้องในการ เป็นผู้เล่น ผู้ดูกีฬาที่ดี
5. ให้มีคุณธรรมโดยยึดมั่นในความสามัคคี ความเสมอภาค ความสุจริต ความยุติธรรมและความมีระเบียบวินัย ตลอดจนความมีน้ำใจ เป็นนักกีฬา
6. ให้รู้จักเสียสละ สามารถร่วมและทำความเข้าใจซึ่งกันและกัน ในการทำงานร่วมกันตามวัฒนธรรมที่ดียาม
7. ให้รู้จักใช้การกีฬา เสริมสร้างสัมพันธไมตรีกับต่างประเทศโดยสอดคล้องกับนโยบายของรัฐ และ เผยแพร่ชื่อเสียงของประเทศชาติในต่างประเทศ (กอง วิสุทธการมณฑล 2521 : 36-37)

และตามแนวนโยบายการศึกษาแห่งชาติยังได้เสนอแนวนโยบายของรัฐทางการศึกษาไว้โดยรัฐควรมีแนวนโยบาย เพื่อการศึกษาและการพลศึกษาของชาติ ดังนี้

1. รัฐพึงส่งเสริมให้ประชากรของชาติทุกเพศทุกวัย ได้มีโอกาส เล่นกีฬาอย่างทั่วถึงกันทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค
2. รัฐพึงส่งเสริมบำรุงและควบคุมกีฬาโดยถือว่ากีฬามีความสำคัญต่อการบริหารการพัฒนา การเศรษฐกิจ และสังคมของประเทศไทย
3. รัฐเน้นการส่งเสริมกีฬา เพื่อสุขภาพของคนในชาติมากกว่าความเป็นเลิศในกีฬาแต่ละประเภท
4. รัฐพึงส่งเสริมกีฬาพื้น เมือง และกีฬาที่เป็น เอกลักษณ์ประจำชาติในทุกระดับ
5. รัฐพึงกำหนดให้มีหลักสูตรพลศึกษา และการกีฬา เป็นวิชาพื้นฐานในทุกระดับการศึกษา

6. รัฐพึงส่งเสริมการศึกษา การวิจัยทางพลศึกษา สุขศึกษา และสันตนาถาการ และวิทยาศาสตร์การกีฬา
7. รัฐพึงเร่งรัดและสนับสนุนการจัดตั้งสถาบันผลิตครูวิทยาศาสตร์การกีฬา บุคลากรทางด้านพลศึกษา และการกีฬา ให้มีจำนวนเพียงพอทั้งปริมาณและคุณภาพ
8. รัฐพึงจัดให้มีครูพลศึกษา สถานที่เรียนวิชาพลศึกษา สถานที่เล่นกีฬา พร้อมอุปกรณ์ต่าง ๆ ให้เพียงพอกับความต้องการ ได้สัดส่วนกับจำนวนนักเรียนในทุกสถาบันการศึกษา ทุกระดับและแก่ประชาชนทั่วประเทศ
9. รัฐพึงจัดสรรให้มีอุปกรณ์การกีฬา พึงส่งเสริมการผลิตอุปกรณ์กีฬาทุกประเภท ภายในประเทศให้มีประสิทธิภาพและเพียงพอตามความต้องการ
10. รัฐพึงส่งเสริมให้เอกชนรับภาระในเรื่องการกีฬาบ้าง เพื่อประชาชนในขอบเขตการควบคุมของรัฐ (กอง วิสุทธาธรมณั 2521 : 37-38)

จากแผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติระยะที่ 5 นี้ก็คิดและแผนการกีฬาแห่งชาติก็คิด จะเห็นได้ว่า การกีฬามีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศ และยิ่งกว่านั้น สภาพของสังคมในปัจจุบัณก็ เป็นปัจจัยหนึ่งที่เร่งรัดให้มีการพัฒนาการกีฬาของชาติ ทั้งนี้ เพราะมีสัญญาณบอกเหตุหลายประการ อาทิ

ประการแรก สมรรถภาพทางกาย หรือความแข็งแรงทางกายของประชากร โดยส่วนรวมอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่น่าพอใจหรืออ่อนแอก็ว่าได้ ทั้งนี้ เพราะสา เหตุคนไทยมีโอกาศ เล่นกีฬา น้อยมาก แม้นว่าจะสนใจการกีฬามากก็ตาม (เมื่อเทียบกับคน 45 ล้านคน) เป็นเหตุทำให้สุขภาพของประชาชนอ่อนแอ ความเจ็บไข้ได้ป่วย เบียดเบียนตลอดเวลา คนจึงไปหนาแน่นอยู่ตามสถานพยาบาล

ประการที่สอง สมรรถภาพทางจิตใจอ่อนแอตามไปด้วย ทำให้ขาดความอดทน ไม่ตรากตรำค่องานหนัก กลาย เป็นคนรักสบาย และได้แต่ชม เชยชาติอื่น ที่มาแย่งการทำมาหากินในประเทศ เราว่า เขาอดทนยอดเยี่ยม เราสู้เขาไม่ได้

ความอ่อนแอทางจิตใจอีกประการหนึ่งของคนในชาติคือความไม่เสียสละ เอาไร้ด เอาเปรียบคนด้อยกว่า ใครมียิวสาวได้สาวเอา สภาพสังคมจึงรวนเร หากคนในชาติได้เล่นกีฬาอย่างจริง ๆ จัง ๆ ตั้งแต่เยาว์วัยแล้ว "ความมีน้ำใจนักกีฬา" ย่อมจะได้รับการปลูกฝังในจิตใจ เขาอย่างแน่นอน

ประการที่สาม ความไม่มีระเบียบวินัย ไม่ค่อยนิยมเคารพกฎเกณฑ์ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือกฎหมายจะพบเห็นได้ในทุกวงการ และโดยเฉพาะบนท้องถนน หรือแม้แต่ในวงการกีฬาเอง

ประการสุดท้าย ประสิทธิภาพของการกีฬาไทยโดยทั่วไปยังไม่ได้มาตรฐาน ทั้งนี้ เพราะประชาชนจำนวนน้อยมากที่เล่นกีฬาอย่างจริงจัง อาจเป็นด้วยปัญหาหลายประการ อาทิ การจัดการและบริการกีฬา สถานที่ อุปกรณ์ บุคลากร งบประมาณ และประการสำคัญรัฐไม่มีนโยบายและเป้าหมายที่แน่นอนและจริงจังในเรื่องนี้" (จรินทร์ ธาณีรัตน์ 2525: 105-106)

3. โปรแกรมกีฬาที่จัดในมหาวิทยาลัย

จากการวิจัย พบว่า นิสิต นักศึกษา มีความเห็นว่า มหาวิทยาลัยมีการจัดและดำเนินการโปรแกรมต่าง ๆ ให้อยู่ในระดับน้อย สำหรับโปรแกรมกีฬาที่นิสิต นักศึกษาต้องการให้มหาวิทยาลัยจัดและดำเนินการให้คือโปรแกรมการศึกษา เพื่อสุขภาพ โปรแกรมการจัดการแข่งขันกีฬาภายในมหาวิทยาลัย โปรแกรมการแข่งขันกีฬาเพื่อมิตรภาพ โปรแกรมการศึกษา เพื่อสันตนาการ โปรแกรมการสอนกีฬาต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัย โปรแกรมการแข่งขันกีฬาระหว่างมหาวิทยาลัย โปรแกรมการสร้างและทดสอบสมรรถภาพทางกาย ซึ่งความต้องการ เกี่ยวกับโปรแกรมกีฬาต่าง ๆ ของนิสิตนักศึกษานี้ สอดคล้องกับโครงการพัฒนาและส่งเสริมกีฬามหาวิทยาลัยในช่วงแผนพัฒนา ระยะที่ 5 พ.ศ. 2525-2529 ซึ่งกำหนดให้มีโครงการ 4 งานคือ

1. งานการศึกษา และเผยแพร่กีฬา
2. งานกีฬา เพื่อสุขภาพ
3. งานกีฬา เพื่อสันตนาการ
4. งานสร้าง และทดสอบสมรรถภาพทางกาย (ทบวงมหาวิทยาลัย ม.ป.ท.: 1)

นอกจากนั้น จรินทร์ ธาณีรัตน์ (2525: 108) ยังได้เสนอว่า การจัด การหรือส่งเสริมการศึกษาในสถานศึกษา ในองค์การหรือสโมสรประกอบด้วย

1. การจัดสอนกีฬาแก่สมาชิก
2. การจัดให้เล่นฝึกฝนตนเองในเวลาว่าง
3. จัดการแข่งขันระหว่างสมาชิกภายใน
4. จัดแข่งขันกีฬากายนอกกับสถาบัน หน่วยงานหรือสโมสรอื่น

สถานศึกษาทุกระดับทุกประเภททุกสังกัด เป็นที่รวมของประชากรส่วนมากจึงต้องได้รับ การส่งเสริมอย่างจริงจังและถูกแบบวิธีการ โดย เน้นทางด้านการสอนพลศึกษา และกีฬาให้ทั่วถึง และจริงจัง ต่อจากนั้นจะต้องจัดการและบริการให้ทุกคนได้ เล่นกีฬาใน เวลาว่างให้มากที่สุด หรือ หมายถึงการ เน้นส่งเสริมกีฬา เพื่อมวลชนนั่นเอง

ในสภาพความเป็นจริงในสถานศึกษาไม่ได้ทำจริงจัง ในระดับประถมและมัธยม มีหลักสูตรการสอน แต่บุคลากร ไม่พอกับจำนวนนักเรียน ยิ่งในระดับมหาวิทยาลัยด้วยแล้ว การศึกษา ไม่ได้อยู่ในจุดมุ่งหมายของการศึกษา เพราะจุดมุ่งหมายของการศึกษาในมหาวิทยาลัยมุ่งอยู่ในด้าน "ความ เรืองปัญญา" เป็นสำคัญ การสอน การจัดกีฬาเพื่อมวลชนจะไม่มี ใครอยาก เล่นก็ เล่น ไม่อยาก เล่นก็ไม่ เล่น แคมป์สมมหาวิทยาลัย ไม่มีโรงพลศึกษาไม่มีสนามกีฬา หลายแห่งไม่มีครู พลศึกษาแม้แต่คนเดียว เพราะฉะนั้นอย่างหวัง เลยว่าจะ เห็นนิสิตนักศึกษา เป็นตัวแทนกีฬาทีมชาติไทย ไปแข่งขันในต่างประ เทศซึ่งในทีมกีฬาโอลิมปิกของหลายประ เทศ จะมีนักกีฬาอยู่ในระดับมหาวิทยาลัย ร่วมอยู่ด้วย เป็นส่วนใหญ่

ฉะนั้น "การศึกษาในสถานศึกษาทุกระดับทุกประ เภทจะต้อง เร่งรัดพัฒนาทั้งในด้าน นโยบาย สถานที่ อุปกรณ์ บุคลากร และวิธีการ เพื่อให้ประชาชนในโรงเรียนวิทยาลัย และ มหาวิทยาลัยส่วนใหญ่ หรือทุกคนได้มีโอกาส เรียนรู้ ผักผ่อน ทาทักษะ และประสบการณ์ในด้านกีฬา อย่างทั่วถึง เพื่อจะได้ เพาะนิสัยให้รักการศึกษา เพื่อการศึกษาจะได้ทำให้ เขา เป็นคนโดยสมบูรณ์และ เป็นการสร้างนักกีฬาให้แก่ชาติอีกด้วย" (จรินทร์ ธานีรัตน์ 2525: 108)

4. ความคิดเห็นของนิสิต นักศึกษาต่อวิธีการจัดและดำ เนินการโปรแกรมกีฬาต่าง ๆ

จากการวิจัย พบว่า ตามสภาพที่เป็นจริง นิสิต นักศึกษามีความเห็นต่อวิธีการจัด และดำ เนินการโปรแกรมกีฬาต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย นั้น มหาวิทยาลัยยังมีการจัดและดำ เนิน การอยู่ในระดับน้อย และนิสิต นักศึกษา มีความต้องการมากกว่า สภาพที่เป็นจริงในทุกโปรแกรม และทุกรายการ นอกจากนั้น นิสิต นักศึกษา ยังต้องการการมีบทบาท การมีส่วนร่วมและรับผิดชอบ ในการจัดและดำ เนินการต่าง ๆ ร่วมกับมหาวิทยาลัยในระดับมาก เป็นต้นว่า การรับผิดชอบ โปรแกรม ต่าง ๆ การประสานงาน การคัดเลือกตัวนักกีฬา การตัดสินกีฬา การจัดเตรียมสถานที่ และอุปกรณ์ในการแข่งขัน การควบคุมดูแลการแข่งขัน การจัดหาผู้ฝึกสอนกีฬาต่าง ๆ การจัดหา อาจารย์ที่ปรึกษาชมรมกีฬา ตลอดจนการจัดหางบประมาณเพื่อนำมาใช้ในโปรแกรมต่าง ๆ นิสิต นักศึกษา มีความต้องการให้มหาวิทยาลัย นิสิต และกรรมการนิสิต ร่วมมือกันในทุกรายการ การที่ มหาวิทยาลัยยังจัดและดำ เนินการโปรแกรมต่าง ๆ ในระดับน้อยนั้น จากการประชุมผู้นำประ เทศ

ในเรื่องการพลศึกษาและกีฬาตามนโยบายขององค์การวิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรม ของสหประชาชาติ (ยูเนสโก) มีข้อคิดเห็นและเสนอแนะ สอดคล้องกับผลการวิจัยนี้คือ "...มหาวิทยาลัย และวิทยาลัยส่วนใหญ่ยังไม่ตระหนักในบทบาทสำคัญที่จะต้องจัดการพลศึกษาให้เป็นโครงการหนึ่งของมหาวิทยาลัย และชุมชนต้องใช้ สถานที่และอุปกรณ์ให้เกิดประโยชน์ใช้สอยอย่างแท้จริง หลายประเทศ ยังไม่มีการวิจัยในเรื่องนี้อย่างจริงจัง... ข้อเสนอนี้ของสถาบันอุดมศึกษาในการส่งเสริมกีฬามวลชน จากกลุ่มที่ 2 มีดังนี้

1. ถ้ายังไม่มีแผนพลศึกษาในสถาบันอุดมศึกษานั้น ควรให้มีการจัดตั้งขึ้นเพื่อทำหน้าที่ในการวิจัยศึกษาค้นคว้าวิจัยพลศึกษาและนันทนาการขึ้นมา
2. จัดศูนย์ข่าวสารกีฬาที่มีข้อมูลและผลงานวิจัยทางพลศึกษาและกีฬา
3. แหล่งอุปกรณ์กีฬาควร เปิดบริการให้ชุมชนด้วย
4. มหาวิทยาลัยควร เป็นผู้ นำ เป็นแม่แบบของการจัดโครงการกีฬามวลชน"

(สำออง พ่วงบุตร 2526: 8)

5. บุคลากรด้านการกีฬาในมหาวิทยาลัย

จากการวิจัย พบว่า นิสิต นักศึกษามีความคิดเห็น เกี่ยวกับบุคลากรด้านการกีฬา ในระดับน้อยทุกรายการ สำหรับความต้องการของนิสิต นักศึกษา เกี่ยวกับบุคลากรด้านการกีฬานั้น นิสิต นักศึกษามีความต้องการให้มีเจ้าหน้าที่อำนวยความสะดวกที่สนามและห้องอุปกรณ์ ต้องการให้มีผู้เชี่ยวชาญและวิทยากรด้านการกีฬา และต้องการบุคลากรที่มีความรู้ทางการพลศึกษาและกีฬา มาช่วยจัดและดำเนินการโปรแกรมกีฬาในมหาวิทยาลัย ต้องการความร่วมมือและการเห็นความสำคัญในโปรแกรมกีฬาของบุคลากร ต้องการความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคลากรกับนิสิต และต้องการให้มีผู้ตัดสินอย่างเพียงพอ

"บุคลากรด้านการกีฬา เป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งในการพัฒนาการกีฬา เพราะกีฬาในด้านต่าง ๆ ซึ่งบุคคลเหล่านี้อาจจะขาดทั้ง ปริมาณ และคุณภาพ เช่น ครูผู้สอน กรรมการผู้ตัดสิน ผู้นำหรือผู้ฝึกอบรมทางด้านกีฬาต่าง ๆ ตลอดจน เจ้าหน้าที่ ผู้ดูแลสนาม และอุปกรณ์กีฬา"

(สำอองค้ พ่วงบุตร 2525: 2)

จรินทร์ ธาณิรัตน์ (2524: 207) ได้กล่าวไว้ในบทความ เรื่องการศึกษาเพื่อมวลชน เกี่ยวกับบุคลากรว่า "บุคลากร เป็นปัจจัยสำคัญยิ่งในการจัดกีฬาเพื่อมวลชน เพราะ เป็นทั้งผู้วางแผน และดำเนินการทางกีฬาให้เกิดผลต่อผู้เข้าร่วม เพื่อให้เกิดผลตามความมุ่งหมาย ควรมีเจ้าหน้าที่ ดำเนินงาน และวางแผนนโยบายที่แน่นอน โดยครูอาจารย์ทางพลศึกษา เป็นผู้รับผิดชอบ และขอความร่วมมือ ครูอาจารย์บางส่วน ของโรงเรียน หากในมหาวิทยาลัยมีเจ้าหน้าที่ โดยเฉพาะส่วนหนึ่ง สังกัดกองบริการนิสิต นักศึกษา สำนักงานอธิการบดี เป็นผู้ดำเนินงาน

บุคลากร เหล่านี้ทำหน้าที่จัดการประสานงาน เป็นที่ปรึกษากีฬาประเภทต่าง ๆ รวมทั้งการสอน และการแนะนำการเล่นกีฬาในเวลาว่าง โดยจัดเวลาให้แก่ผู้เข้าร่วมในเวลาว่าง และบุคลากร เหล่านี้จักต้อง เสียสละ เวลาส่วนตัว เพื่อการกีฬาของมวลชนส่วนใหญ่ในโรงเรียน"

6. สถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวกและอุปกรณ์กีฬา

จากการวิจัยพบว่า ตามสภาพที่เป็นจริง นิสิต นักศึกษา มีความเห็นว่า ที่ มหาวิทยาลัย จัดสถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวก และอุปกรณ์กีฬา ให้ในระดับมาก คือ กีฬาฟุตบอล และบาสเกตบอล นอกนั้น จัดให้ในระดับน้อย สำหรับความต้องการของนิสิต นักศึกษา นั้น นิสิต นักศึกษาต้องการให้มีการจัด สถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวก และอุปกรณ์กีฬาให้มากขึ้นคือ บาสเกตบอล ฟุตบอล วอลเลย์บอล วูตว๊าน้ำ แบดมินตัน เทเบิลเทนนิส กรีฑา เซปักตะกร้อ เทนนิส ยูโด รักบี้ฟุตบอล ซอฟท์บอล หมากรุกกระดาน ยิมนาสติก มวยสากล ฮ็อกกี้ มวยไทย คาบไทย แสนด์บอล เปตอง บริดจ์ และคาบสากล นอกนั้นมีความต้องการในระดับน้อย นั่นคือ ตามสภาพความเป็นจริงแล้ว มหาวิทยาลัย ยังจัดและดำเนินการ เกี่ยวกับสถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวก และอุปกรณ์กีฬาให้ยังไม่เพียงพอกับความ ต้องการของนิสิตนักศึกษา

ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิต นักศึกษา เกี่ยวกับการจัดและดำเนินการ โปรแกรมกีฬา ปรากฏว่า จากการเปรียบเทียบตามสภาพความเป็นจริงระหว่างมหาวิทยาลัยทั้งหมด มีมหาวิทยาลัยที่มีความคิดเห็นแตกต่างกันคือ มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความคิดแตกต่างไปจาก มหาวิทยาลัย เชียงใหม่ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และมหาวิทยาลัยขอนแก่น และมหาวิทยาลัยขอนแก่น มีความคิดเห็นแตกต่างไปจากมหาวิทยาลัยมหิดล และสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เมื่อเปรียบเทียบตามสภาพความเป็นจริงระหว่างมหาวิทยาลัยที่มีขนาดใกล้เคียงกัน พบว่า ในมหาวิทยาลัยขนาดใหญ่ มีมหาวิทยาลัยที่มีความคิดเห็นแตกต่างกันคือ มหาวิทยาลัยขอนแก่นมีความคิดเห็นแตกต่างจาก

มหาวิทยาลัยมหิดลและมหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ และสำหรับมหาวิทยาลัยชนาครอง มีมหาวิทยาลัย
 ที่มีความคิดเห็นแตกต่างกันคือ มหาวิทยาลัยศิลปากรมีความคิดเห็นแตกต่างไปจากมหาวิทยาลัย
 ศรีนครินทรวิโรฒ และมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และมหาวิทยาลัยที่มีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นมากที่สุด
 คือมหาวิทยาลัยขอนแก่น อาจจะเป็น เพราะมหาวิทยาลัยขอนแก่นมีการจัดโปรแกรมพลศึกษาและกีฬา
 ดีที่สุด และมีการจัดและดำเนินการโปรแกรมกีฬาต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัยได้ดีกว่ามหาวิทยาลัยอื่น ๆ

สำหรับความต้องการของนิสิต นักศึกษาต่อการจัดและดำเนินการ โปรแกรมกีฬา
 ในมหาวิทยาลัยนั้น ไม่แตกต่างกัน จะเห็นว่ามหาวิทยาลัยแต่ละแห่ง เห็นความสำคัญของวิชาพลศึกษา
 และการกีฬาเหมือนกัน แสดงให้เห็นว่า นิสิต นักศึกษา มีความต้องการ เกี่ยวกับการพลศึกษา การกีฬา
 และต้องการมีส่วนร่วมในการกีฬา และเห็นความสำคัญของการพลศึกษา และการกีฬา เหมือน ๆ กัน
 ทุกมหาวิทยาลัย ดังการวิจัยของ มาลี ศิริ (2515: 46-52) ที่พบว่า นักศึกษามีความต้องการให้
 มหาวิทยาลัยจัดสรรงบประมาณ จัดหาบุคลากรที่เหมาะสม ปรับปรุงสถานที่จัดหาอุปกรณ์ และสิ่ง
 อำนวยความสะดวกต่าง ๆ จัดหาผู้ฝึกสอนกีฬาและสันทนากการมาดำเนินการสอน เป็นกิจกรรมนอก
 หลักสูตร ส่งเสริมการแข่งขันกีฬาทั้งภายในและภายนอก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อเสนอแนะ

1. เนื่องจาก มหาวิทยาลัย ได้มีการจัดโปรแกรมการพลศึกษา และการกีฬา ให้นิสิต นักศึกษาน้อยมาก เช่น ในด้านวัตถุประสงค์ของการจัดโปรแกรมก็ยังไม่มีการระบุให้แน่ชัด ด้านการจัดโปรแกรมต่าง ๆ ก็มีโปรแกรมไม่ครบทุกโปรแกรม สถานที่ ก็ยังมีไม่พอ อุปกรณ์ก็ยังจัดให้นิสิต ไม่พอ บุคลากรก็น้อย กิจกรรมกีฬาที่จัดก็ไม่มาก ฉะนั้นมหาวิทยาลัยควรที่จะจัดสิ่งเหล่านี้ให้นิสิต นักศึกษามากกว่าที่เป็นอยู่

2. วัตถุประสงค์ของการจัดโปรแกรมกีฬาของมหาวิทยาลัย ไม่ได้มีการ เน้นหรือกล่าวไว้ให้ชัดเจน ดังนั้น การจัดโปรแกรมกีฬาของมหาวิทยาลัย ควรจะวางวัตถุประสงค์ให้ เป็นแนวทาง ให้นิสิตนักศึกษาได้รับประโยชน์อย่างแท้จริง

3. เนื่องจากความต้องการในโปรแกรมการกีฬาของนิสิต นักศึกษามีมาก ฉะนั้น ควรจะปรับปรุง และจัดโปรแกรมต่าง ๆ ให้เพียงพอกับความต้องการของนิสิตนักศึกษาโดยรับค่าน ต่อไป

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย